

Dagmar Lhotová
ilustrovala Vlasta Švejdová

Kouzelné léto

bambóok®

bambôok®

Dagmar Lhotová
ilustrovala Vlasta Švejdová

Kouzelné léto

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Dagmar Lhotová

Kouzelné léto

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 6218. publikaci

Ilustrace Vlasta Švejdvová

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 112

Vydání 1., 2016

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2016

Cover Illustration © Vlasta Švejdvová

ISBN 978-80-271-9195-6 (ePub)

ISBN 978-80-271-9194-9 (pdf)

ISBN 978-80-247-5740-7 (print)

Obsah

Panenka ve skleněném domečku	7
Velké změny	11
Neočekávané pozvání	14
Zahrada a dům strýčka Huberta	16
Co se skrývá pod zahradním stolkem?	18
V hlavní roli tatínek	20
Snídaně v kvetoucím domě	22
Kdo vyhraje?	25
Jak se pozná slepice	30
Bína a Glo	34
Velké plány	36
Jak potěšit Cecilku?	40
Hledá se vejce	45
Toninka si zase stěžuje	47
Překvapení	51
Na co ještě vzpomínal tatínek Mímy	55
Setkání u Louže	59
Tatínkovy poklady	61
Nečekaná návštěva	65
Komu patří Hufi?	67
Výlet	70
Bedřich	73
Doma je doma	76
Prstové divadlo	78
Tati zase poučuje	79

O Bohunce a bílém klobouku	81
Jak a kudy ven z nesnází	85
Bohunka se bez pomoci neobejde	87
Z. K. – ztracený klobouk	89
Šťastná náhoda	91
Překvapení pro všechny	92
Dobry konec – všechno dobre	93
Velké přípravy	96
Všichni mají nápady	98
Zahradní slavnost – dárek rodičům	101
Konec slavnosti v zahradě	104
Návrat do města	105

Panenka ve skleněném domečku

Míma bydlela s rodiči ve městě, které nebylo nijak slavné ani známé, zato však bylo hlučné, nepřehledné a nápadné spoustou reklam i přebytečného zboží.

Především nový obchodní dům, který se jmenoval *Přej si a dostaneš u nás!* se neustále připomínal nabídkami mnohdy i málo užitečných či docela nepotřebných věcí, jako jsou například domácí pomůcky a přístroje pro přípravu a zpracování „zázraků“ v kuchyni. Reklamní letáky doporučovaly pro vaření a pečení všemožné kráječe, šlehače, nože či speciálně pokroucené nůžky, vypichovátka, formičky všeho druhu, lžice a naběračky velké a hluboké jako starodávné hrnky na kávu a jiné zase natolik maličké, že se podobaly náprstku. Kromě dalších podobných zbytečností, zkrátka předmětů nepatrné hodnoty, tedy těch, které byly často už po kratičké době nepoužitelné a nežádoucí. Proč? Protože se při sebeopatrnějším zacházení brzy polámaly, rozklížily nebo pokřivily. Takže přestaly být užitečné a plnily tak domácnosti zbytečným odpadem.

Také v oddělení hraček tohoto podivného obchodního domu se zboží nijak nevyznamenávalo. Některé nabízené výrobky byly natolik zvláštní, že ani nebyly k velkému užitku. Všechny se doporučovaly i předváděly ve výkladních skříních i na pultech a v policích prvního patra, zvláště vyhrazeného pro zhýčkané děti a jejich náročné rodiče. Podivných hraček byly také plné police ve skladovacích halách. Netrpělivě čekaly na zákazníky, kteří se zatím do nového obchodního domu uprostřed města příliš nehrnuli.

Nejvíce místa v podivném Království hraček zabíraly panenky všeho druhu. Ty nejnovější byly oblečené do výstředních šatů a ověšené náramky i korálky, pentlemi a také obuté do sandálků z nejjemnější kůže. Přiložený leták proto drobným písmem upozorňoval, že není vyloučeno poškození či opotřebení čokoliv, nebude-li s panenkami správně zacházeno. Nedoporučovala se pro ně ani procházka po koberci, natož převlékání, koupání nebo ukládání večer do postýlek, kde holčičky mají v noci panenky tak rády vedle sebe.

Ta nejnovější a nejvíce doporučovaná Panenka byla choulostivá už jen na dotek a její šaty byly natolik jemné, že se na nich nitky mohly snadno zpřetrhat, korálky rozsypat a všechny mašličky docela zouchat i proplést.

Maminka Mímy takové zboží nejen nechválila a málo obdivovala, ale hned si také pomyslela, že je panenka kvůli takové přehnané parádě zbytečně předražená a opravdu není na hraní. Když si znovu v přiloženém letáku o nejnovějších Panenkách navíc přečetla, že není vůbec možné pokládat je do trávy či nechávat na slunci, jen pokrčila rameny. A docela se rozzlobila, když leták navíc doporučoval: Nejlépe tuto nejnovější Panenku zachováte v dobrém stavu a před čímkoliv uchráníte, dáte-li ji do zvlášť vyrobené skleněné skříňky a vystavíte ji všem v rodině i přicházejícím návštěvám na odiv.

Po tak přehnané podivné výzvě maminka Mímy usoudila, že navíc doporučený skleněný Domeček je další lákadlo, které chce jen zdůvodnit předražení podivného výrobku. Domeček pro Panenku obchodní dům neustále chválil a bylo samozřejmě možné zakoupit ho okamžitě u stejného pultu v oddělení „nejmodernějších“ a dosud nevidaných hraček v prvním patře.

Takovou nabídku nemohl vymyslet snad nikdo jiný než vykutálení obchodníci, kteří své zboží dokážou přehnaně vychvalovat a nabízet tolika podivnými způsoby. Dovedou jimi natolik zákazníka zmást, že se leckdo dá ošálit. Je to známá reklamní hra, která se jmenuje Kdo s koho.

Přesto se záhy Panenka ve skleněném Domečku stala velice žádaným zbožím.

Maminka se Mímě o Panence a skleněném Domečku raději ani nezmněla, ale ta se v dalších dnech stále častěji od svých kamarádek ve škole dozvíдалa, že Panenka, která vlastně není ani na hraní, zato na okukování a obdivování, je opravdu úžasná. V prodeji prý pravděpodobně bude jen dočasně, tedy krátký čas, protože už teď vzbuzuje mimořádný zájem a velkou zvědavost i chuť mít ji doma.

A opravdu – každá holčička o ni stála. A také v kdejakých novinách bylo na tu nabízenou Panenku upozorňováno znovu a znovu

i s připomínkou, že je nutné koupit si ji i Domeček či zamluvit si obojí co nejrychleji. Než se díky její mimořádnosti a zájmu zákazníků vyprodá.

Když přišla Míma poslední pátek v měsíci ze školy, hned od ní maminka uslyšela nečekanou prosbu: Míma si tolik chválenou Panenku moc přála k narozeninám, a ty má už přece pozítří.

Nebylo těžké uhodnout, proč ji to napadlo. Míma, která už všechno o úžasné Panence-parádnici od svých kamarádek vyposlechla, si pomyslela, že tuto vychvalovanou hračku-nehračku má už každá holčička jistojistě dávno doma. A nemusela mít právě nedávno ani svátek nebo narozeniny. Vždyť i v dopisních schránkách každé domácnosti a na kdejakém sloupu ve městě nemohla žádná holčička přehlédnout leták s obrázkem tolik vychvalované Panenky. Vypadala na něm jako nějaká pyšná princeznička, oblečená do samých krajkových volánků, v nichž se skoro ztrácela. Navíc ověšená korálky, které byly křehké, blýskavé, kulaté a kdoví jestli ne také pichlavé. Ale pročpak ne? Vždyť ta „úžasná“ Panenka bude přece mít svůj Domeček, který ochrání nejen ji, ale i děti před nějakým poraněním.

Mamince Mímy se neustále vychvalovaná a tolik doporučovaná Panenka líbila čím dál tím méně. Připomínala jí nějaký podivný, přeplněný a ne příliš vkusně nazdobený vánoční stromeček. Nechtěla už o Panence a jejím Domečku raději ani slyšet.

Jenomže Míma si všimla, že barevných a lákavých letáků s obrázkem Panenky jsou i v domě, kde s rodiči bydlela, plné schránky i krabice vršící se u hlavního vchodu. Dala si proto jeden tajně do malé taštičky, kterou stále všude u sebe nosila. Večer si pak uložila leták s obrázkem Panenky pod polštář a usnula s přáním, aby ji už měla co nejdřív doma. I se skleněným Domečkem. A s pocitem, že nebude muset nikomu nejnovější hračku-nehračku závidět.

Ale všechno bylo brzy jinak.